

Vážení čtenáři a čtenářky,

fragmentace krajiny je považována za jeden z velkých problémů dnešní doby, liniové stavby představují vlajkovou loď příčin, které jí způsobují. Ať už jsou to silnice nebo železnice, často je vnímáme jako šrámy, které hyzdí naši krajinu. Zároveň je to ale fascinující téma pro vědu a inovace. Přes mnohé nesnáze už u nás i ve světě existují příklady dobré praxe, jak propojit potřebu lidského i zvířecího pohybu. I o tom se dočtete v tomto čísle.

Úvodní text Václava Hlaváče nás uvede do tématu souhrnem, co silnice vlastně pro organismy představují – překážku i druhotné biotopy – a jak se k problematice zprůchodňování přistupuje v Česku. Podrobněji bude proces přiblížen v příspěvku Ondřeje Volfa o praxi, jak se zkoumá a plánuje zprůchodňování rychlostních silnic pro savce a řešení konfliktů mezi výstavbou silnic a Naturou 2000. Podrobněji je rozebrána situace u skupin živočichů, o kterých se často v souvislosti s negativními dopady dopravy mluví, velkých šelem a vyder, i o skupinách o kterých se nemluví tak často – plazů a blanokřídlých. Více teoretické příspěvky se věnují konceptům, které byly připravovány pro modernizaci D1, a úvaze o funkčnosti ekoduktů v podmínkách České republiky. A nakonec se můžete inspirovat několika příklady přístupů ze zahraničí.

Takže nezoufejte, i doprava a příroda se dají propojit, pokud se chce.

Přeji příjemné čtení,

Simona Poláková
výkonná ředitelka FOP